

DEVSANDER BÜLTENİ

DEVRİMCİ SANATÇILAR DERNEĞİ HABER BÜLTENİ

"yani bir bütün
halinde insanlığımız
yunsun arınsın
diye duru pınarlarda
alın terinin namusu
kurtulsun diye
kurtulsun diye sıcak somun
acı soğan
ve çiçekli basmalar"

250 kuruş

HAZİRAN/TEMMUZ 1977

kuruluş aşamasını geride bırakırken

Pratiğin bize sağladığı deneyimlerle, Devrimci Sanatçılar Derneği olarak bugüne geldik. Dar odalardan kültür ve sanat üzerine teoriler üretmek yerine pratik çalışmalar içerisine girdik, ve yanlışıyla, doğrusuyla bu pratik çalışmalardan yurdumuzdaki sanat ve kültür kavgasını daha iyi algıladık. Nelerin yapıldığını, nelerin yapılması gerektiğini, yaşamın gerçekleri bize gösterdi.

Ülkemizde kapitalizmin, emperyalistler tarafından çarpık bir biçimde geliştirilmesi, buna bağlı olarak burjuva kültürünün de (ahlak, sanat vd.) emperyalist ülkeler kültürünün güdümünde çarpık ve yapay bir biçimde oluşturulması, diğer yandan feodal kültürün kırsal kesimde etkisini sürdürmesi ve iyiden iyiye yozlaştırılması burjuva kültürünün bazı aydınlarca (!) "sosyalist kültür-proleter kültür" diye yutturulmaya çalışılması devrimcilerin işini hayli zorlu kılmakta.

Bu durumda, derneğimiz kurulurken, var olan "**ilerici**" sanat derneklerinin süregelen havasına girmekte kaçındık. Ancak kitlelerin anladıkları (alıştırıldıkları da diyebiliriz) dernek anlayışı bizim düşündüğümüze ters düşüyor. Yine de kararlıydık, kararlıyız. Varolan burjuva ve küçük burjuva dernekçiliğine karşı olacağız. Bizce "**sanatçı derneği**", yalnızca sanatçıları biraraya toplayan, demogoji ortamı hazırlayan, yumuşak geçiş teorileri üretmeye yarayan yer değildir. Bizce "**sanatçı derneği**": Sanatçıların örgütlülüğünü sağlayan, bu örgütün üyesi sanatçıların araştırma-inceleme çalışmalarıyla sosyalist kültürün kitlelere yayılmasını amaçlayan, bu doğrultuda seminerler, eğitim çalışmaları, kurslar ve geceler düzenleyen, ve yaşamın gerçeklerinden hareketle, bugün kitlelere "**sosyalist kültür**" diye tanıtılmaya çalışılan, küçük burjuva ideolojisinden kaynaklanan burjuva kültürüne vuran, emperyalist ülkelerin yoz ve can çekişen kültürüne, ve onun güdümünde çarpık geliştirilen yapay kültüre ve artık çürümüş, tamamen yozlaştırılmış feodal kültüre karşı mücadele eden demokratik kitle örgütüdür.

İşte bu dernekçilik anlayışından hareketle geçmiş pratiğimizi incelediğimizde, eksikliklerimizin çokluğunu görüyoruz. Ancak eksikliklerimizi anlamak ve derneğimizin daha henüz ilkelliğini koruduğunu görmek, bizi ileriye götürecek etkenlerin temelidir. Çünkü, örgütlerin ve kişilerin amatörlüğünü, ilkelliğini ve eksikliklerini görmeleri ileriye doğru atılmış bir adımdır: Üyelerimizin kültür konusundaki teorik yetersizlikleri, kendi alanlarına sosyalist bilinci aktarmamaları, ve üyelerin dernekçe bu durumda, oldukları gibi kabullenilmesi, onları geliştirmek, ileriye götürmek amacıyla dernek içinde örgütleyici-eğitici çalışmaların geçikmesi üyelerle dernek arasında bir kopukluğun doğmasına neden olmuştur. Şöyle ki, yukarıda açıkça koyduğumuz "**sanatçı derneği**". anlayışımızı üyelerimizle somut bir biçimde paylaşabileceğimiz bir ortam sağlanamamıştır. Öte yandan, üyelerin alışılagelmiş çay-kahve - sohbet havasını dernekte tadamamaları onları dernekten iyice uzaklaştırmıştır. Peki bu durumda onları çay-kahve-sohbet toplantılarına mı çağıracağız? Elbette ki hayır. Herşeyden önce onlara devrimci sorumluluklarını anımsatarak, bu mücadele cephesinde üzerimize düşenin önemini en kısa sürede kavramamız gerektiğini vurgulayacağız. Ve gerçek "**yoldaşça**" ilişkilerle, sosyalist kültürün ne olduğunu, sosyalist gerçekçi sanatın ne olduğunu kafamıza yerleştireceğiz. Sonra bize "sosyalist sanatçı" diye yutturulmaya çalışılan sanatçılara, burjuvazinin çanak yalayıcılarına, onların sömürüsüne araç olanlara, onların çığırtkanlığını yapanlara- diyeceğiz ki hep bir ağızdan, hep bir yürekten: "**Fotoğraf makinasını ele alıp yoksul halkın, yırtık donlu çocukların resimlerini çekmek sosyalist sanatçılık değildir. Fırçayı ele alıp dilencinin resmini yapmak sosyalist sanaçılık değildir. Emekçi halka mal edilen güçsüzlüğü, zorla kabul ettirilen yoksulluğu öyküde, şiirde teşhir etmek sosyalist sanatçılık değildir. Yamalı pantolonlu, patronu karşısında iki büklüm işçinin karikatürünü çizmek, sosyalist sanatçılık değildir. Emekçi sınıfı güçlüdür. Makinaları, fabrikaları, binaları, ekmeği düşünebildiğiniz herşeyi, özcesi, hayatı yaratan emekçi sınıfıdır. Ve en güzel dünya onların elleriyle yaratılacaktır. İşte bu gücü anlatın öykünüzde, şiirinizde. Bu gücün fotoğrafını çekin, resmini, karikatürünü yapın ki korku salasınız sömürücülerin, ezenlerin kahpe yüreklerine. Ve işte o zaman emekçi halkın kolları sonuna dek açılsın size.**"

Dernek olarak birlikteliğimizin tek amacı, sanatçılarımızın yapıtlarının "**sosyalist gerçekçi**" niteliği kazanmasıdır. Buna ulaşmanın tek yolu araştırmak-incelemek, emekçi halkın o zengin kültür hazinesinden yararlanmak için onlara gitmektir: sosyalist kültürün yayılmasını sağlamak için eğitim çalışmaları ve seminer çalışmaları yapmak gerekir.

DEVSANDER

Ülkemizdeki Eğitim Sorunu üzerine

Bugün ülkemizde eğitim, öğretim kurumları (TV Radyo kütüphaneler, sinema, tiyatro, emperyalist ülkelerin kültür ofisleri) tümüyle hakim sınıfların çıkarları doğrultusunda oluşturulmuştur ve onların hizmetindedir.

Bir öğretim yılı süresince bir ay öğretim göremiyen öğrenciler üretim için eğitim yerine, bu yoz ve çarpık düzenin sürdürülmesi doğrultusunda eğitim görmektedirler. Bu durum düzeni daha iyi çıkmaza sokmaktadır. Özelde üniversite kapılarında kendini hissettiren bu durum "Ateşe körükle gitmek" örneği, YAY-KUR Mektupla öğretim gibi, emperyalist ülkelerde görülen uyutma ve yoz uygulamalarla çözüm aramaya gidilmektedir. Bu durum, düzenin can çekişmesinin ve sosyalizme gebeliğinin özelde yansımasıdır.

Üniversite kapılarında yığılan öğrencilerden ancak, tüm gereksinimleri sağlanan hakim sınıfa mensup unsurların çocukları içeri girebilmektedir.

Üniversitelerde de yine tüm olanakları sağlanan ağa, patron çocukları okumakta, ezilen sömürülen emekçi halk çocukları, yurtsuzluk, araçsızlık sorunlarıyla başbaşa bırakılarak öğretim yapması zorlaştırılmakta ve hatta olanaksızlaştırılmaktadır.

Eğitimde eşitliğin sağlanması ve üniversitelerin özerkleştirilmesi bugün için alınması gerekli olan demokratik haklardır. Ve bu konularda gerekli önlemler alınması için mücadele verilmelidir.

Ancak ülkemizde varolan ekonomik yapı, kültür sorununa özelde eğitim, öğretim sorununa gerçek çözüm getirilmesine engeldir. Bu sorunlar devrim sorununa sıkı sıkıya bağlıdır, ve ancak çözüme devrimle ulaşılır.

Üzerimize düşen görev, emekçi halkımızın emperyalizme ve hakim sınıflara karşı yükselen mücadelesi yolunda, emperyalist ülkeler kültürüne, yapay burjuva kültürüne ve yoz feodal kültüre karşı mücadeledir.

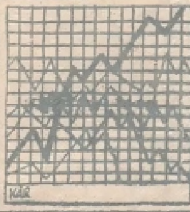

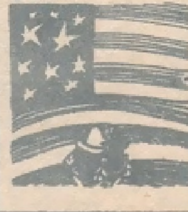

1977 NASREDDİN HOCA KARİKATÜR YARIŞMASI ÜZERİNE

Büyük Ödül
Brojeviç Viladimir

Karikatür, bir başka deyişle çizgili anlatım, mizah ögesine artık grafik olma kaygısını da katarak gelişmektedir. Bu gün artık çizgili anlatım (karikatür) bilinen klasik sınırlarını aşmış bulunmaktadır. Gelişen mücadelenin yanında, ezen ve sömüren sınıfların karşısında, kâh cesaret ve umut vermekte, kâh sevindirmekte, gelecek güzel günleri düşündürtmekte ve bu günlere ancak ezilen sınıfların vereceği örgütlü ve kararlı mücadele ile ulaşılabileceğini anlatmaktadır. Ezen sınıfların sömürü soygun düzenlerine karşı ezilen sınıfların yanında yerini almış ve bu sömürü ve soygun düzenini teşhir etmek sorumluluğunuda yüklenmiştir.

Yaşadığımız son 10 yıl, hakim sınıflar ile ezilen emekçi halk kitleleri arasında çelişkinin keskinleşmesi ve geniş kitlelerin politize olması açısından etken olan bir dönemdir. 12 mart açık faşist dönemi ile birlikte birçok devrimcinin, yurtseverin zindanlara doldurulması, idam edilmesi, topluca katledilmesi, gelişen sınıf mücadelesinin daha berraklaşması, daha göze görünür hale gelmesi açısından öneldir. ve bu yaşanan olaylar 12 Mart sonrası gelişen Türkiye karikatürüne önemli bir kaynak teşkil etmiştir. Yoğun bir biçimde gelişmekte olan karikatürümüz bu anti-emperyalist, anti-faşist yanıyla uluslararası bir üne ve saygınlığa sahiptir.

Her yılın 5-10 Temmuz günleri arasında, Akşehir'de halk mizahının büyük ustası Nasreddin Hoca'nın yaşayan anısına şenlikler düzenlenir. Karikatürcüler Derneği ve Akşehir Nasreddin Hoca ve Turizm Derneğinin ortaklaşa düzenledikleri Nasreddin Hoca Karikatür Yarışması'nın ilki 1973 yılında "Gençler Arası Karikatür Yarışması" biçiminde yapılmıştır. Daha sonraki yıl, 1974 yılında, uluslararası bir özellik kazanan yarışmaya 18 ülkeden 250 yarışmacı eser gönderdi. Büyük ödülü faşist Franko'nun hışmına uğramış bir İspanyol karikatürcü Vasquez de Sola kazandı.

Büyük ödülü Yugoslav sanatçısı Brojeviç Viladimir kazanmıştır.

ÜYEMİZ ATİLLA KANBİR DİSK ÖZEL ÖDÜLÜNÜ ALDI

4. Uluslarası Nasreddin Hoca Karikatür Yarışması'nda Devsander üyesi Atillâ Kanbir DİSK özel ödülünü kazanmıştır. Karikatürün kitle iletişimindeki etkinliği gözönünde bulundurulursa, bu sanatın doğru siyasi görüş önderliğinde devrimci mücadele için önemli bir silah olarak kullanılabileceği açıktır.

Günümüzde karikatür hem emperyalist kültür politikasını emekçi kitlelerin gözleri önünde açığa çıkarmak, hem de onlara gerçek kurtuluş yolunu göstermek yolundaki çok yönlü işlevini yerine getirme doğrultusunda gelişmektedir. Karikatür sanatı emekçi halkımızın faşizme ve oligarşiye karşı verdiği mücadelede devrimci saflardaki yerini almıştır. Bu yolda, bir devrimci kültür cephesinin oluşturulması da hayatın diğer alanlarında olduğu gibi örgütlü bir mücadeleyi gerektirmektedir.

Tüm İktisatçılar Birliğinden

Türkiye'de her alanda olduğu gibi kültür ve sanat konusunda da emperyalizmin etkisi altında çarpık bir biçimlenme vardır. Kapitalizmin yukarıdan aşağıya dış dinamiklerce geliştirildiği ve altyapısından üst yapısına kadar dışa bağımlı bir ülkede ulusal bir kültürün çekirdeklerinin geliştirilmesi büyük ölçüde kısıtlanmıştır. Bu yapı içerisinde yoz ve kozmopolit bir kültür ve sanat anlayışı, ulusal kültüre sahip çıkarak onu geliştirmeye çalışanların önünde dikilmektedir. Hakim sömürücü azınlığın denetimi altındaki kitle haberleşme araçları da bu konuda önemli rol oynamaktadır.

Ülkemizde esasen, emperyalizmin işbirlikçisi ve ortağı durumunda bulunan burjuvazinin ulusal bir kültürü geliştirmesine olanak yoktur. Ülkemizde ulusal bir kültür ancak emekçi halk ve ondan yana olanlar tarafından geliştirilebilir. Nitekim ulusal kültürümüzün en ileri örnekleri emekçi halkın yanında yer alanlar tarafından ortaya konmuştur.

Kültür ve sanat aynı zamanda sınıflar arasındaki ideolojik mücadelenin yönünde yönlendirmelerine yönelik çabaları, devrimcilerin buna karşı örgütlü bir mücadele vermelerini kaçınılmaz kılmaktadır. Bu noktada çokyönlü bir çalışma sistemini geliştirmesini beklediğimiz Devsander'e önemli bir sorumluluk ve yoğun bir çaba düşmektedir.

Devsander ile ekonomi bilimini halkımızın kurtuluş mücadelesine yararlı bir biçimde kullanmayı ve bu konuda hakim sınıfların propagandalarına karşı kitlelere doğru hedefler göstermeyi amaçlayan Tüm İktisatçılar Birliği arasındaki ilişkilerin gelişmesi iki kuruluşun faaliyetlerinin çakıştığı bir alanın öneminin bir kez daha vurgulanmasını gerekli kılıyor: Hakim sınıfların ideolojisine karşı, bilimi veya kültür ve sanatı emekçi halkın kurtuluş mücadelesi yararına kullanmak ve geliştirmek.

Tüm İktisatçılar Birliği

Ankara

Festivalcilik Üzerine

Yaşamakta olduğumuz aylar içesirisinde ülkemiz, turistik bir canlılığın yanısıra büyük bir "**festivalcilik**" canlılığının içinde. Veya en azından basınıyla, radyosu- TV'siyle öyle gösterilmek çabası dikkati çekiyor. Doğal ki, Niğde'nin Bor ilçesine bağlı Kızılca köyünden yoksul Musa nın da dikkati bu festivalcilik canlılığına çekilmiş mi yoksa hala çekilmeye mi çalışılmakta, bunu tartışmıyacağız. Tartışmayız da. Çünkü yerli egemen güçlerimiz festivallerin görkemliliğine öylesine kaptırmışlar ki kendilerini, "en fazla nereden kıvırtırız, en güzel nasıl pazarlarız" hesabı içinde kaybolmuştur. Bunu doğal karşılıyoruz. Şöyle ki, herzaman "ne yapsak ne etsek de şu halkın gözünü açmadan iliğini sonuna dek sömürsek" düşüncesiyle kıvrananların, festivalleri halk için, folklorun birazcık olsun gelişmesi için düzenlediklerini elbette ki aklımızın ucundan dahi geçiremeyiz.

Buraya değin söylediklerimiz tüm alanlarda emperyalizmin pazarlarına çıkartılan ülkemizin, İstanbul'daki "örnek" festivalerdeki gibi kültür alanında da kapılarının zorlanmasına karşı duyulan tepkinin kısaca dökümü Bu festivallerin gerçek yüzleri ilerici basında ve çeşitli ilerici kuruluşların yayın organlarında sergilenmeye çalışıldı. Ancak bizce bu tür "ticari" girişimlerin karşısında yer almak, yayınlarda eleştirmek yeterli değil, yeterli olamıyor, olamadı da. İstanbul festivalinin her yıl giderek artan bir yabancılaşmayla yinelenmesi ve bunun büyük bir "soğukkanlılıkla" karşılanması sanırız tespitimizin en somut kanıtı. Bizce tüm yurtseverlerin, ilericilerin yapmaları gereken şey tüm güçleriyle ve birlikteliklerivle bu festivalleri yaptırmamak olmalıdır. Çünkü siyasi güç dengesi burjuva ideolojisinden yana ağır bastıkça bu tür festivallerin emekçi halk yığınları yararına yapılması olanağı yoktur: Zaten yarı sömürge bir ülkede de bunu böyle düşünmek, istemek en azından saflık olur.

GÜÇBİRLİĞİNİN GEREKLİLİĞİ

Selam dostlar. Beş aylık uzun bir uğraştan sonra Esat Halkevini açtık. Bir ay kadar önce açılan Esat Halkevi anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleden hemen yerini almakta gecikmedi. Açılıştan kısa bir süre sonra, 19 Haziran günü, halkevimizin kurucularından İbrahim Tümer faşist katiller tarafından katledildi. Arkadaşımızın ölümü bizi birbirimize daha çok kaynaştırdı, örgütlü mücadelenin, birlikteliğin anlamını daha iyi kavradık. Esat Halkevi kuruluşuyla birlikte sanat çalışmalarına da ağırlık verdi. Tiyatro, koro, saz, folklor dallarında çalışmalara başlandı. Koromuz devrimci marşları öğrenirken, saz kolu arkadaşlara saz çalmasını, öğretiyor, folklor kolu da çeşitli yörelerin halk danslarını çalışıyor. Tiyatro kolumuz ise, sokak tiyatrosu biçiminde, her ay iki oyun hazırlayacak ve ayrıca çocuk seyirciler için de oyunlar sergileyecek. Devlet tiyatrolarının "bir varmış, bir yokmuş"lu çocuk oyunlarına karşı, Esat Halkevi devrimci içerlikli, gerçekçi çocuk oyunları hazırlayacak. Esat Halkevi, egemen sınıfların kültür politikasına karşı tiyatroyla, sazla, halk oyunlarıyla, koroyla kültür mücadelesini sürdürmeye kararlıdır.

Arkadaşlar, Halkevciler! sizler bu tür kültürel mücadelelerin ne denli zor yürütüldüğünü belki bizden daha iyi görmüş yaşamışsınızdır. Esat Halkevi, çalışma olanaklarının kısıtlılığı, teorik düzeyin yetersizliği göz önüne alınarak, kültür alanındaki mücadelesini devrimci sanatçıların tek merkezi demokratik örgütü olarak gördüğü DEVSANDER'le birlikte yürütmeye karar verdi. Böylece bizi engelleyen zorlukların bir bölümü aşılmış oldu. Halkevimizden birçok arkadaş DEVSANDER'e üye olarak komitelerinin içinde görev aldı. Kültür alanındaki mücadelede üst örgüt olarak kabul ettiğimiz DEVSANDER'le organik bir bağ kuruldu. İlk ortak çalışmamız ise "çocuk tiyatrosu" kolunda gerçekleşiyor. Pek yakında bu çalışmanın ürünleri çeşitli biçimlerde sergilenecek. Ayrıca "sokak tiyatrosu" kolunda da ortak çalışmaya gidilmesi yolunda karar alındı. Oyunların yazımı, hazırlanımı işi de yine ortak bir komitenin çalışmalarıyla gerçekleşecek.

Halkevciler! Her alandaki devrimci mücadelemizdeki en büyük sorun yalnızlığa itilmemiz, "kendi yağımızla kavrulmaya" kalmamızdır. Ancak bizim belirli bir alanda DEVSANDER'le güçbirliğine gitmemiz sanırız bu sorunların kademe, kademe aşılmasına ışık tutmak açısından önemli bir girişimdir. Neden diğer halkevleri de çevrelerindeki demokratik kitle örgütleriyle belirli alanlarda güçbirliğine giderek daha tutarlı, daha verimli bir çalışmaya girmesinler? Neden DEVSANDER, Essat Halkevi "güçbirliği" diğer halkevleri ve demokratik kitle örgütleri içinde geçerli olmasın?

Yaşamın tüm alanlarında "tek bir yürek, tek bir yumruk" olduğumuzda: "Emperyalistlerin bugüne değin bizi uyuttukları yeter, yeter boşvermişli türkülere, yeter fakir kız zengin erkek öykülerine, devetellallı pire berberli masallara yeter!" diyeceğiz.

ESAT HALKEVİ

AFSAD FOTOĞRAF SANATÇILARININ ÖRGÜTLENMESİ ÇALIŞMALARINI SÜRDÜRÜYOR

AFSAD Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği, fotoğraf alanında bugün varılan patlamayı derlemek ve yönlendirmek amacıyla kuruldu. Dernek, fotoğraf sanatının namuslu ellerde ezilen-sömürülen kitlelerin sorunları doğrultusunda kullanılan etkin bir araç olduğu inancında. AFSAD üyeleri, fotoğrafın işçi sınıfı bilmi doğrultusunda işçi sınıfının mücadelesi için kullanılması gereğini savunuyorlar. Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği şu sıralarda yurtiçi ve yurtdışı sergi programı ile önümüzdeki aylarda başlayacak eğitim programını hazırlıyor.

özcan yurdalan

SEFİL MUSTAFA 1977'NİN EN GÜÇLÜ HALK OZANI SEÇİLDİ....

Derneğimizin üyesi olan Sefil Mustafa, Halk ozanları derneği tarafından 1977 yılının en umut verici, en güçlü genç halk ozanı seçilmiştir. Halk ozanları derneği üyeleri arasında yapılan anket sonucu arkadaşımız 100 üzerinden 100 puan almıştır.

Mustafa arkadaş kültür sanat alanında da sonuca giden yolun ancak doğru siyasi görüşün pratiğe yaşama aktarılmasından geçtiğine inanmaktadır.

DEVSANDER, sanat ve kültür alanında vermekte olduğu doğru devrimci mücadelede aldığı ödül ile yolunun daha da aydınlandığı ve mustafa arkadaşın bu yolda daha kararlı yürüyeceği inancındadır.

Sefil Mustafa arkadaşım "DEVSANDER bant dizisi 1"den "SAZIM SİLAHIM DIR SÖZÜM MERMİ" adında birde bantı bulunmaktadir. Bunun dışında "KIZILDERE" adıyla birde 45'lik plak doldurmuştur.

KISA KISA

● Devsander müzik komitesi Sefil Mustafa ile başlayan bant dizisini diğer arkadaşların çalışmalarıyla sürdürme kararında. "Devsander bant dizisi -2-", Cem Usal arkadaşın çalışmaların içerecek. Bu ikinci bandı, uzun ve geniş kapsamlı bir uğraşın ürünü olacak.

● Devsander'in diğer komıtelerinin yaptığı çalışmalar çeşitli biçimlerde somutlaşmaya başladı. Birçok demokratik kitle örgütünün hazırladığı gecelere katılmanın yanında, Yeraltı Maden-İş'in yayınladığı "Eğitim Notları" adlı kitap da bu çalışmalara bir örnek.

ÜZERİMİZE DÜŞEN GÖREV, EMEKÇİ HALKIMIZIN EMPERYALİZME VE HAKİM SINIFLARA KARŞI YÜKSELEN MÜCADELESİ YOLUNDA EMPERYALİST ÜLKELER KÜLTÜRÜNE, YAPAY BURJUVA KÜLTÜRÜNE VE YOZ FEODAL KÜLTÜRE KARŞI MÜCADELEDİR...

DEVSANDER haber bülteni

Devrimci Sanatçılar Derneği adına sahibi: Selçuk DEMİREL
Yazı İşleri Müdürü: BABÜR PINAR
Yazışma adresi P.K. 137 Kızılay / ANKARA

ENVER GÖKÇE'NİN 35. SANAT YILI

"Sana selam olsun zincirin, zulmun kâr etmediği kırbacın kâr etmediği büyük tahammül"

Geçtiğimiz ay (Haziran'ın 25. günü) İstanbul'un bir sinema salonunda, pek kalabalık sayılmayacak izleyici önün-kitlesi önünde, Enver Gökçe'nin 35. sanat yılı kutlandı. Enver Gökçe'yi yıllarca "yalnız" bırakmayan emniyet görevlileri de, nereden alındığı meçhul bir "bomba" ihbarını değerlendirerek, salonu boşalttırıp "şöyle bir" arayarak varlıklarını duyurdular. Ancak gece, yoğun sindirme, pasifleştirme politikasına karşı, egemen güçlerin ve faşizmin suratına patlıyan bir tokattı, ve geceye katılanlar, izleyicisinden sunucusuna bunun bilincindeydiler. Nitekim, gecenin başlangıcında katılanların sayısı ne idiyse, bitiminde de oydu. Bunun anlamı, Enver Gökçe özelinde alındığında kafalarda daha iyi netleşir sanıyoruz.

Öte yandan, aktif mücadelenin içindeyken tüm ikiyüzlülükleriyle Enver Gökçe'ye sahip çıkıp onun sanatına sarılan ancak burjuvazinin çevresine ördüğü duvara seyirci kalıp onu bir anlamda "Kaderine terkeden" ve mapusanelerden, sürgünlerden sonra da burjuvazinin "unutturma" oyununa ortak olan devrim asalağı kurumları, yazarları, şairleri, sahte dostları da burada anımsatmadan edemiyeceğiz.

BİZİM CADDELERİMİZDE DE

Açmaz
Açamaz
Deme
Hiç
Bir
Zaman
Bu
Nar
Çiçeği.
Açacaktır
Elbet
Bizim
Caddelerimizde de
Bayram
Olacak
Halkın
Üstüne
Böyle
Kalksa da
Faşist
Namlular
Namert
Ellerdir
En
Sonda
Bir
Bir
Kırılacak.

ENVER GÖKÇE

Aşağıda DEVSANDER'in geceye gönderdiği mesajın tam metnini yayımlıyoruz:

25/Haziran/1977

Bir ülke ki karanlık alabildiğine, bir ülke ki hapisaneleri dolar taşar yıllar yılı. Ancak devedikenlerine inat nice tohumlar yeşerdi boy verdi bu ülkede. İşçi sınıfı için, emekçi halkımız için mücadele edildi, ediliyor, edilecek.

Enver Gökçe, bu mücadelenin yılmaz savaşçılarından. 1940'lardan bugüne sürdürmüş mücadelesini, sürdürecek de. Ne Sansaryan Hanı'nın karanlık işkence odaları, ne mapusaneler, sürgünler, ne de vücudunu sinsi sinsi saran, arkadan vuran hastalıklar durdurabilmiş onu. Engel tanımadan yürümüş, kalemiyle hayına, kompradora vurmuş ha vurmuş, vuruyor da.

Bizler devrime giden yolda, baskı düzenine, sömürü düzenine başkaldıran sanatçıların yanındayız.

Enver Gökçe yalnız değildir: Enver Gökçe bu yolda tek başına kalmayacak.

Sana selam olsun
Zincirin, zulmun kar etmediği
Kırbacın kar etmediği
Büyük tahammül.
Selam sana Enver Gökçe.

DEVRİMCİ SANATÇILAR DERNEĞİ

ANKARA